

BCN PRODUCC- CIÓ '16

Espai Cub – 22.06 al 06.09

ANNA DOT *UNTIL I AM NO LONGER ABLE TO STAND*

El títol escollit per Anna Dot, *Until I am no longer able to stand* (Fins que no pugui aguantar-me dreta), és una autèntica declaració d'intencions. Un títol performatiu que anuncia de manera literal una dinàmica de treball més sensible a la temporalitat processual que a la formalització final dins l'espai expositiu. Tot i ubicar-se a l'Espai Cub, la seva proposta genera un temps d'execució que deixa la sala d'exposicions en un segon terme. Un temps voluntàriament forçat, expandit i inesperat: el temps de la pràctica filibusterista.

“Until I am no longer able to stand” va ser l'anunci, o més aviat el repte, que Ted Cruz, senador per l'estat de Texas, va llançar a la premsa nord-americana el 24 de setembre de 2013 en contra de la reforma sanitària impulsada per Barack Obama. L'endemà, Ted Cruz va fer un discurs de 21 hores que va ser considerat un clar acte filibusterista. Un discurs que, en la seva extensió, hi amagava un altre objectiu: paralitzar el debat parlamentari i bloquejar així l'aprovació d'una nova llei. Durant aquestes hores, el polític va qüestionar les decisions d'Obama, però també hi va incloure altres temes, com els contes i faules infantils del Dr. Seuss o la relació amb les seves filles. El projecte d'Anna Dot es concentra, doncs, en l'exercici mental i físic de l'oralitat de llarga durada. Una acció intensa centrada en la parla en què precisió, dispersió i extensió es fusionen per tal d'explorar els mecanismes de construcció del discurs mitjançant la traducció simultània d'allò que es pensa en allò que es diu. Un mètode metareferencial en què l'apropiació de la pràctica filibusterista li permet abordar dues premisses fonamentals

dins el seu treball: d'una banda, desenvolupar una línia de pensament plena de referents i interessos múltiples, entre els quals destaca l'escriptura de Michel de Montaigne, l'*horror vacui* del barroc, la deriva o els *blind text* (els típics *Lorem ipsum* propis del disseny gràfic i l'edició), i de l'altra, definir una posada en escena basada en la paraula. Mentre que la primera premissa converteix el Espai Cub en un escenari, la segona es concentra en el que ella anomena Discurs Final: una intervenció filibusterista que tensarà els horaris de la institució, la capacitat d'atenció de l'audiència i la seva resistència física i psíquica com a oradora. El Discurs Final tindrà lloc el darrer dia d'exposició, en aquest cas el dimarts 6 de setembre, a partir de les 12 hores.

En aquest sentit, *Until I am no longer able to stand* troba tota una sèrie de punts de fricció entre el filibusterisme i els mètodes d'escriptura dels *Assajos* (1580) de Michel de Montaigne. Concentrat a la seva torre-biblioteca, Montaigne parlava sense parar mentre un secretari anava escrivint les seves idees. En tots dos casos, el discurs es configura a través de la combinació entusiasta i àgil de coneixements diversos i canvis de tema constants; una estructura inestable que desdibuixa les jerarquies habituals entre el que és rellevant i el que és anodí. Seguint un esquema similar, i amb l'objectiu d'entrenar-se per al Discurs Final, Anna Dot planteja un procés de treball que transforma el Espai Cub en el seu taller particular. Una preparació que implica la superposició de diverses capes intel·lectuals que l'ajudaran formalment i conceptualment: un faristol –l'espai de poder de l'oratoria– dissenyat per Latrini Studio en col·laboració

amb l'artista, i que respon a necessitats específiques; imatges sobre els murs a manera de recursos visuals (Ted Cruz, Michel de Montaigne, Slavoj Žižek, Mark Clare, Ciceró, etc.), un dibuix mural i un seguit de bigues de fusta escrites –semblants a les de la biblioteca de Montaigne– que s'aniran gravant i afegint al sostre del Espai Cub al llarg del període expositiu. En definitiva, una evolució discursiva estretament connectada a la construcció arquitectònica del mateix espai.

Més enllà de la configuració de l'escenari, la proposta preveu un programa regular d'assajos públics durant les onze setmanes que dura l'exposició. A partir del dia 5 de juliol, cada dimarts (a excepció del 26 de juliol) Anna Dot assajarà el seu discurs. Unes sessions informals i obertes al públic que juguen amb l'expectativa del gran Discurs Final que tanca el projecte, el dia en què Anna Dot parlarà fins que no es pugui aguantar drete.

*Anna Dot (Vic, 1991) es dedica a la pràctica artística i comissarial, sempre des d'un interès centrat en el llenguatge i l'escriptura. Ha exposat a diferents espais artístics de Barcelona, com la Sala d'Art Jove, la Fundació Antoni Tàpies, Can Felipa Arts Visuals o la Blueproject Foundation, així com en altres contextos, com la Capella de Sant Roc de Valls o NauEstruch a Sabadell. També ha mostrat el seu treball a escala internacional a la Galeria Tiro al Blanco de Guadalajara (Mèxic) i a la Kunsthalle Mainz (Alemanya). Compagina la producció artística amb la investigació teòrica que desenvolupa al Departament de Traducció, Interpretació i Llengües Aplicades de la Universitat de Vic. També escriu crítica d'art a A*Desk i Encuentros, i és professora a l'Escola d'Arts Plàstiques de Torelló i a La Farinera de Vic. És cofundadora dels col·lectius Morir de Frío i Supterranis (Festival Plaga), i membre de la Comissió d'Arts Visuals del Festival Festus de Torelló.*

David Armengol